

26 APRIL 1982. – Ministerieel besluit tot vaststelling van de bijzondere criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeeesters en stagediensten voor de specialiteit van **stomatologie.**

Publicatie : 01-07-1982

Inwerkingtreding : 11-07-1982

Tekstbijwerking tot 05-12-2007

Gelet op de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, inzonderheid op artikel 153, § 4, gewijzigd bij de wet van 8 april 1965;

Gelet op het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies, inzonderheid op artikel 47;

Gelet op het koninklijk besluit van 29 juni 1978 tot vaststelling van de nadere regelen voor de erkenning van geneesheren-specialisten en van huisartsen, inzonderheid op artikel 3;

Gelet op het ministerieel besluit van 24 mei 1958 tot goedkeuring van de erkenningscriteria, waaraan de geneesheren dienen te beantwoorden, welke als specialist de prestaties wensen te volbrengen, die voorzien zijn bij artikel 61 van het organiek koninklijk besluit van 22 september 1955 van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, gewijzigd bij de ministeriële besluiten van 22 oktober 1976, 30 augustus 1978, 9 maart 1979, 18 juli 1979, 15 september 1979 en 8 december 1980;

Gelet op het ministerieel besluit van 30 augustus 1978 tot vaststelling van algemene criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeeesters en stagediensten;

Gelet op de voorstellen van de Hoge Raad van geneesheren-specialisten en van huisartsen;

Gelet op het advies van de Raad van State,

Artikel 1. In de bijlage van dit besluit worden de bijzondere criteria vastgesteld voor de opleiding en de erkenning van de geneesheren die als geneesheren-specialisten voor stomatologie wensen opgenomen te worden op de lijst van geneesheren-specialisten, bedoeld in artikel 153, § 4, van de wet van 9 augustus 1963 tot instelling en organisatie van een regeling voor verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, alsmede de bijzondere criteria voor stagemeeesters en voor stagediensten betreffende de zoëven vermelde specialiteit.

Art. 2. In de bijlage gevoegd bij het ministerieel besluit van 24 mei 1958 tot goedkeuring van de erkenningscriteria, waaraan de geneesheren dienen te beantwoorden, welke als specialist de prestaties wensen te volbrengen, die voorzien zijn bij artikel 61 van het organiek koninklijk besluit van 22 september 1955 van de ziekte- en invaliditeitsverzekering, gewijzigd bij de ministeriële besluiten van 22 oktober 1976, 30 augustus 1978, 9 maart 1979, 18 juli 1979, 15 september 1979 en 8 december 1980, worden de punten 1 tot 4 van de indeling 24 (stomatologie) opgeheven.

Bijlagen

A. Criteria voor opleiding en erkenning van de geneesheren-specialisten voor stomatologie

1. De kandidaat-specialist moet beantwoorden aan de algemene criteria voor de opleiding en de erkenning van de geneesheren-specialisten.

2. De opleidingsduur bedraagt ten minste vijf jaar met inbegrip van de opleiding tot licentiaat in de tandheelkunde.

3. De basisopleiding gedurende ten minste drie jaar omvat de studie van de odontologie volgens het wettelijk programma van de licentie in de tandheelkunde, waarvan de kandidaat-specialist het diploma moet behalen.

Het tweede en derde jaar zullen voornamelijk gewijd worden aan de klinische vorming.

4. Tijdens een hogere opleiding van ten minste twee jaar zal de kandidaat-specialist, licentiaat in de tandheelkunde, zich verder en uitsluitend in hospitaalverband bekwamen in de verfijnde stomatologische onderzoeksmethoden, in de therapie en heelkundige technieken, alsmede in de speciale medico-chirurgische pathologie, ondermeer de dento-faciale orthopedie, de maxillofaciale prothesen en de parodontologie.

Hij zal in contact blijven met de verwante gebieden van andere disciplines, ondermeer de specialiteiten van het hoofd en de hals, evenals de dermatologie, de radiologie en de anatomo-pathologie; hij zal aandacht besteden aan de cancerologie en aan de medico-legale aspecten van de specialiteit.

5. Half-time gedurende het laatste jaar van de opleiding en vervolgens voltijds gedurende twee bijkomende jaren kan, naast de opleiding in de orale heelkunde die reeds werd ontvangen, een bijzondere studie gewijd worden aan de maxillofaciale chirurgie door een klinische en operatieve activiteit die nog onder toezicht staat doch reeds half zelfstandig is.

Gedurende deze twee bijkomende jaren kunnen stages van drie tot zes maand gevolgd worden gedurende een totaal van ten hoogste negen maand, in de heelkunde in het algemeen, de plastische chirurgie van hoofd en hals of de microchirurgische technieken. Benevens zijn erkenning als specialist na zijn laatste jaar opleiding in de stomatologie, zal de geneesheer die, met instemming van zijn stagemeeester, volgens een goedgekeurd stageplan en in daartoe erkende diensten, zich gedurende ten minste twee en half jaar op deze bijkomende vorming heeft toegelegd, een getuigschrift bekomen van bijzondere bevoegdheid in de orale en maxillofaciale chirurgie.

6. De kandidaat-specialist zal aan de wachttol in de spoedgevallenafdeling van het ziekenhuis deelnemen voor de stomatologische gevallen.

7. De kandidaat-specialist zal in zijn stageboekje de lijst bijhouden van zijn werkzaamheden en van de ingrepen die hij persoonlijk heeft uitgevoerd of waaraan hij heeft deelgenomen.

Tevens zal hij er de seminaria, leergangen en andere didactische activiteiten in noteren, die hem toegelaten hebben zijn kennis ter zake te verwerven en te ontwikkelen.

8. De kandidaat-specialist moet ten minste éénmaal in de loop van zijn opleiding een voordracht houden in een wetenschappelijke vergadering, of als hoofdauteur een artikel publiceren over een klinisch of experimenteel onderwerp betreffende de stomatologie.

9. In afwijking van de bepalingen inzake de algemene erkenningsmodaliteiten zal de kandidaat-specialist slechts in de loop van het tweede studiejaar voor het behalen van het wettelijk diploma van licentiaat in de tandheelkunde zijn stageplan moeten voorleggen.

(10. In afwijking van artikel 4, § 1, van het ministerieel besluit van 30 april 1999 tot vaststelling van de algemene criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeeesters en stagediensten, kan de erkende geneesheer-specialist in de stomatologie ook houder zijn van de bijzondere beroepstitel van algemeen tandarts zoals bedoeld in artikel 3 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende de lijst van bijzondere beroepstitels voorbehouden aan de beoefenaars van de geneeskunde, met inbegrip van de tandheelkunde.) <MB 2007-11-13/30, art. 1, 002; Inwerkingtreding : 15-12-2007>

B. Criteria voor erkenning van de stagemeeesters voor stomatologie

1. De stagemeeester moet aan de algemene criteria voor erkenning van de stagemeeesters beantwoorden.

2. De stagemeeester moet met volle dagtaak (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) in zijn dienst werkzaam zijn en er het grootste deel van zijn tijd besteden aan klinisch werk in zijn specialiteit.

3. Per verplegingseenheid van 5 à 10 bedden alsook per tweeduizend jaarlijks nieuw ingeschreven stomatologische consultants, moet de stagemeeester opleiding geven aan

kandidaat-specialisten a rato van ten minste één en ten hoogste drie, indien dit laatste getal verantwoord wordt door de poliklinische of technische werkzaamheden.

4. Per verplegingseenheid van 5 à 10 bedden ofwel per tweeduizend vijfhonderd jaarlijks nieuw ingeschreven stomatologische consultants, moet de stagemeeester, zelf erkend als geneesheer-specialist in de stomatologie, één medewerker hebben die sinds vijf jaar als specialist in de stomatologie erkend is en voltijds (ten minste acht tiende van de normale beroepsactiviteit) in de dienst werkzaam is.

Deze medewerker moet blijk geven van volgehouden wetenschappelijke belangstelling en metterdaad bij de opleiding van de kandidaat-specialisten betrokken zijn. Een groter aantal medewerkers met volle of halve werktijd dient verantwoord te worden door het belang van de klinische of poliklinische of technische activiteiten en mag de persoonlijke deelneming van de kandidaat-specialist aan de werkzaamheden van de dienst niet hinderen.

5. De stagemeeester moet erop toezien dat de kandidaat-specialisten die hij opleidt, in contact blijven met de andere verwante heelkundige en medische disciplines en dat zij meewerken op stomatologisch gebied in de spoedgevallenafdeling van dezelfde instelling.

6. In afwijking van artikel 22 van het ministerieel besluit van 30 augustus 1978 tot vaststelling van algemene criteria voor de erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeeesters en stagediensten, is de stagemeeester er niet toe gehouden ervoor te zorgen dat de kandidaat specialisten een vergoeding ontvangen gedurende de jaren van opleiding tot licentiaat in de tandheelkunde.

C. Criteria voor erkenning van de stagediensten voor stomatologie.

1. De dienst moet aan de algemene criteria voor stagediensten beantwoorden.

2. Om gerechtigd te zijn tot het geven van een volledige opleiding moet de dienst beschikken over ten minste 5 bedden met een minimum aantal opnemingen van driehonderd per jaar en over een polikliniek met ten minste duizend nieuw ingeschreven stomatologische gevallen per jaar.

3. De stagedienst gerechtigd tot het gevan van een volledige opleiding, moet deel uitmaken van een algemeen ziekenhuis en er samenwerken met de andere diensten of met specialisten-consulenten, zoals bepaald in artikel 25 van het ministerieel besluit van 30 augustus 1978 tot vaststelling van de algemene criteria voor erkenning van geneesheren-specialisten, stagemeeesters en stagediensten. Daarenboven moeten de diensten voor inwendige geneeskunde en voor heelkunde als stagediensten voor een volledige opleiding kunnen erkend worden en moeten erkende specialisten aan het hoofd staan van de diensten voor anesthesiologie en otorhinolaryngologie.

4. De stagedienst bedoeld onder punt 3 moet zijn patiënten kunnen opnemen en verzorgen in een verplegingseenheid voor intensieve zorgen met vaste medische aanwezigheid en beschikken over een aangepaste uitrusting.

5. Een dienst met beperkte opleidingsmogelijkheden, die niet aan de bovengenoemde eisen beantwoordt, kan erkend worden voor stages waarvan de duur in het erkenningsbesluit zal bepaald worden.

6. Elke stagedienst moet een registratie van de patiënten en hun medische dossiers bijhouden, met een tweede classificatie volgens diagnose. Voor elke ingreep moet een operatieverslag opgesteld worden.